

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **Občanské sdružení Záchrana krajiny,** se sídlem U Zeleného ptáka 12, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2012, č. j. 6 A 232/2010 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za podanou žalobu ve výši 2000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 5. 2012, č. j. 6 A 232/2010 - 42, podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2010, č. j. S-MHMP 2024/2010/OST/Fr, vydaného ve věci umístění stavby bytového domu. Důvodem pro zastavení žalobního řízení byla skutečnost, že žalobce nesplnil svou poplatkovou povinnost, když neuhradil soudní poplatek za žalobu.

K tomu soud v uvedeném usnesení uvedl, že žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. Soud usnesením ze dne 24. 1. 2011, č. j. 6 A 232/2010 - 13, žádosti

nevyhověl a osvobození od soudních poplatků žalobci nepřiznal. Kasační stížnost proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 28. 6. 2011, č. j. 4 As 14/2011 - 25. Poté soud žalobce vyzval usnesením ze dne 30. 9. 2011, č. j. 6 A 232/2010 - 40, aby do 15 dnů zaplatil soudní poplatek za podanou žalobu a současně jej poučil o tom, že jinak řízení zastaví. Podle soudu je třeba výzvu k zaplacení soudního poplatku mít ve smyslu § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř."), za doručenou dnem 17. 10. 2011, neboť žalobce si zásilku uloženou od 5. 10. 2011 ve stanovené desetidenní lhůtě nevyzvedl. Z toho důvodu mu byla dne 18. 10. 2011 vložena do domovní schránky. Lhůta 15 dnů pro zaplacení soudního poplatku tudíž počala běžet od 17. 10. 2011, přičemž do rozhodnutí soudu soudní poplatek zaplacen nebyl. Proto soud řízení zastavil.

Proti uvedenému usnesení o zastavení řízení o žalobě podal žalobce (dále jen „stěžovatel") včasnou kasační stížnost. V ní nejprve uvedl, že soudní poplatek nebyl na výzvu soudu z října 2011 zaplacen, neboť v době doručování výzvy nebyl přítomen nikdo ze členů stěžovatele, kteří se nacházeli na ozdravném pobytu. Navíc v poštovní schránce nebyla žádná výzva soudu nalezena. Nezaplacení soudního poplatku proto nelze klást k tíži stěžovatele. Nad to stěžovatel dodal, že poplatkovou povinnost splnil, a to dříve, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci tím, že v kasační stížnosti vylepil kolkové známky v příslušné hodnotě. Stěžovatel proto navrhl, aby soud postupoval podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích a předmětné usnesení o zastavení řízení sám zrušil, v opačném případě, aby toto usnesení ke kasační stížnosti zrušil Nejvyšší správní soud a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Protože Městský soud v Praze neučinil rozhodnutí podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, tedy sám nezrušil usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku by trvání na splnění poplatkové povinnosti a na zastoupení stěžovatele advokátem znamenalo pouze řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41, publikovaný pod č. 486/2005 Sb. NSS a ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, dostupné na www.nssoud.cz). Proto nezaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti a nedostatek zastoupení stěžovatele nebrání věcnému projednání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelem v kasační stížnosti uplatněny. Neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 4 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Stěžovatel jako důvod kasační stížnosti uplatňuje § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nezákonnosti rozhodnutí soudu o zastavení řízení. Stěžovatel se podle svého tvrzení nemohl seznámit s výzvou soudu k zaplacení soudního poplatku, takže na ni ani nemohl ve lhůtě reagovat. Navíc podle další argumentace byla poplatková povinnost splněna dodatečně, a to dříve, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle Nejvyššího správního soudu stěžovatel v první řadě napadá to, že se nemohl seznámit s výzvou soudu k zaplacení soudního poplatku učiněnou v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2011, č. j. 6 A 232/2010 - 40. K tomu je třeba odkázat na údaje obsažené na doručence založené na č. l. 40 spisu Městského soudu v Praze. Z ní je patrné, že stěžovateli byla doručována právě tato výzva k zaplacení soudního poplatku do vlastních rukou. Protože stěžovatel nebyl při jejím doručování zastižen, byla zásilka jí obsahující uložena a připravena k vyzvednutí dne 5. 10. 2011. Stěžovateli současně byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Podle § 49 odst. 4 o. s. ř. za užití § 42 odst. 5 s. ř. s. nevyzvedne-li si adresát písemnost doručovanou do vlastních rukou ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost za doručenou posledním dnem této lhůty, a to i tehdy, když se o uložení adresát nedozvěděl. Po marném uplynutí této lhůty se písemnost vhodí do domovní, nebo jiné užívané schránky.

Jestliže stěžovatel uvádí, že v době doručování se jeho členové nacházeli na ozdravném pobytu a po návratu doručovanou zásilku v domovní schránce nenalezli, Nejvyšší správní soud uvádí, že nepřítomnost členů stěžovatele není rozhodující. Navíc je v rovině ničím nedoloženého tvrzení. Pokud stěžovatel tvrdí, že se v jeho domovní schránce doručovaná písemnost nenacházela, je třeba vycházet z toho, že zásilka s doručovanou písemnost je vůči němu považována za doručenou, a to bez ohledu na to, zda se s ní seznámil, či nikoliv. Stěžovateli byla předmětná výzva k zaplacení soudního poplatku doručena, jak již správně konstatoval i Městský soud v Praze, dne 17. 10. 2011, což je nejbližší pracovní den následující po uplynutí uvedené desetidenní lhůty pro vyzvednutí zásilky. Posléze byla zásilka vhozena do jeho domovní schránky, a to dne 18. 10. 2011, což je rovněž uvedeno na doručence. Nejvyšší správní soud pochopitelně nemůže vyloučit, že následně jednáním třetí osoby mohla být zásilka se schránky vyjmuta. To však nemá na okamžik a skutečnost doručení žádný vliv. Lze proto uzavřít, že doručení zásilky nastalo dne 17. 10. 2011; pozdější faktické převzetí či nepřevzetí nemá na právní účinky doručení již žádný vliv. Nad rámec uvedeného nutno konstatovat, že stěžovateli vznikla poplatková povinnost nejpozději po právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2011, č. j. 4 As 14/2011 - 25, kterým byla zamítnuta jeho kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2011, č. j. 6 A 232/2010 - 13, o nepřiznání osvobození od soudních poplatků. Vznik poplatkové povinnosti je podle § 4 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vázán na podání příslušného návrhu a stěžovatel neměl čekat na výzvy soudu.

Dále Nejvyšší správní soud činí vyjádření k námitce stěžovatele, že splnil svou poplatkovou povinnost, a to dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci, takže mělo být správně soudem zrušeno. Podle § 9

odst. 7 věty prvé zákona o soudních poplatcích, usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Jak toto ustanovení interpretoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 3. 2007, č. j. 5 Afs 112/2006-41, publikovaném pod č. 1218/2007 Sb. NSS, učinil-li žalobce platbu soudního poplatku vylepením kolkových známek přímo na podatelně soudu v den, kdy usnesení o zastavení řízení pro nesplnění poplatkové povinnosti nabylo právní moci (tedy v den doručení usnesení žalobci), je namístě postup podle uvedeného ustanovení. Přitom v rozsudku ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, publikovaném pod č. 2328/2011 Sb. NSS, tento právní názor Nejvyšší správní soud dále vysvětlil, když vyslovil že „*okamžik zaplacení je ... určen teprve obliterací (znehodnocením) kolkové známky soudem ... kolkové známky v příslušné hodnotě musí být v poslední den, kdy tak ještě lze relevantně učinit, předány soudu (buď přímo účastníkem řízení, resp. jeho zástupcem, nebo doručeny prostřednictvím držitele poštovní licence)*“. Z toho vyplývá, že soudní poplatek je zaplacen teprve v okamžiku, kdy jsou kolkové známky doručeny soudu. Není proto dostačující pouhé předání k poštovní přepravě. V podrobnostech odkazuje Nejvyšší správní soud na bližší odůvodnění tohoto rozhodnutí, přičemž je třeba doplnit, že jeho závěry prošly testem ústavnosti v řízení u Ústavního soudu vedeném pod sp. zn. I. ÚS 1306/08.

Nejvyšší správní soud dodává, že předmětné usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku se má podle § 49 odst. 4. o. s. ř. za užití § 42 odst. 5 s. ř. s., vůči stěžovateli za doručené, a to dnem 11. 6. 2012. Tímto dnem také usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci. Správní soudnictví je vybudováno na zásadě jednoinstančnosti, takže právní moc rozhodnutí v něm vydaných nastává okamžikem jejich doručení poslednímu z účastníků řízení (srov. § 54 odst. 5 a § 55 odst. 5 s. ř. s.). Ostatně, kasační stížnost je podle § 102 s. ř. s. opravným prostředkem, který se podává proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Posledním dnem, kdy bylo možné zaplatit soudní poplatek tak, aby s ním byl spojen postup podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, bylo tedy pondělí 11. 6. 2012. V kasační stížnosti, která byla podána k poštovní přepravě dne 19. 6. 2012, jsou vylepeny kolkové známky v hodnotě 2.000 Kč. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že jejich znehodnocení otiskem kulatého úředního razítka se uskutečnilo až dne 21. 6. 2012, kdy kasační stížnost došla Městskému soudu v Praze. Soudní poplatek tudíž byl, v intencích shora uvedeného judikátu, zaplacen teprve dne 21. 6. 2012; tedy 10 dní poté, kdy usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci. Není proto správné tvrzení stěžovatele o tom, že soudní poplatek zaplatil dříve, než usnesení o zastavení řízení pro jeho nezaplacení nabylo právní moci. Za daných okolností nebyl na místě postup podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Městský soud v Praze proto postupoval správně, když věc předložil k rozhodnutí o kasační stížnosti.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nejsou dány a kasační stížnost tak není důvodná. Proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému stěžovateli náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Protože soudní poplatek zaplatil stěžovatel v době, kdy již k tomu nebyl povinen, stěžovateli se podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrací částka, kterou vynaložil na jeho zaplacení. Zaplacený soudní poplatek ve výši 2000 Kč mu bude vrácen ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu